

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 9ης Απριλίου 2003 *

Στην υπόθεση T-217/01,

Forum des migrants de l'Union européenne, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),
εκπροσωπούμενο αρχικώς από τον E. Degrez, και στη συνέχεια από τον N. Crama,
δικηγόρους,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την A.-M.
Rouchaud-Joët και τον L. Pargala, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 2001 περί τερματισμού της κοινοτικής χρηματοοικονομικής συνδρομής που είχε χορηγηθεί στο προσφεύγον βάσει του άρθρου Α0-3040 του κοινοτικού προϋπολογισμού,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tili, Πρόεδρο, P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 12ης Δεκεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά

- 1 Το προσφεύγον είναι μια διεθνής μη κερδοσκοπική οργάνωση που αποσκοπεί στην ενημέρωση και προστασία των συμφερόντων των μεταναστών εντός των κοινοτικών οργάνων. Περιλαμβάνει διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις που αναπτύσσουν δραστηριότητες στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης.

- 2 Το προσφεύγον χρηματοδοτείται κυρίως από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Προς τούτο, συνήψε με την Επιτροπή στις 23 Μαΐου 2000 σύμβαση συνδρομής ανώτατου ποσού 800 000 ευρώ (στο εξής: σύμβαση συνδρομής). Σύμφωνα με το άρθρο 1 της συμβάσεως συνδρομής, η συνδρομή θα κάλυπτε τα έξοδα λειτουργίας του προσφεύγοντος για το 2000. Σύμφωνα με το άρθρο 3 της συμβάσεως συνδρομής, η συνδρομή αποτιμήθηκε σε 800 000 ευρώ, ποσό που ισοδυναμεί με το 86,65 % του συνόλου των επιλέξιμων για κοινοτική χρηματοδότηση δαπανών. Το ποσό αυτό έπρεπε να καταβληθεί σε τρεις δόσεις.
- 3 Το προσφεύγον έστειλε στην Επιτροπή, στις 18 Ιουλίου 2000, την απαιτούμενη χρηματική εγγύηση για την καταβολή της πρώτης δόσης της συνδρομής και η Επιτροπή κατέβαλε την πρώτη δόση, δηλαδή 400 000 ευρώ, στις 8 Αυγούστου 2000.
- 4 Στις 15 Νοεμβρίου 2000 το προσφεύγον διαβίβασε στην Επιτροπή την έκθεση ελέγχου στον οποίο προέβη, μετά την προειδοποίηση της Επιτροπής ότι θα προέβαινε σε έλεγχο.
- 5 Το προσφεύγον, με επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 2000, ζήτησε την καταβολή της δεύτερης δόσης της συνδρομής, δηλαδή το 25 % του συνόλου, προσκομίζοντας την ενδιάμεση οικονομική έκθεση για τα τρία πρώτα τρίμηνα του 2000 (στο εξής: ενδιάμεση έκθεση). Η Επιτροπή, φρονώντας ότι αυτή η έκθεση δεν δικαιολογούσε την καταβολή της δεύτερης δόσης ζήτησε από το προσφεύγον, με επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2000, να προσκομίσει συγκεκριμένα πληροφοριακά στοιχεία και έγγραφα. Το προσφεύγον απάντησε με επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 2000.
- 6 Οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 2000 αποστολή ελέγχου των λογαριασμών του προσφεύγοντος.

- 7 Μετά τον έλεγχο, η Επιτροπή ζήτησε εκ νέου από το προσφεύγον πληροφοριακά στοιχεία στις 18 Δεκεμβρίου 2000.

- 8 Η Επιτροπή ενημέρωσε το προσφεύγον για την απόφασή της να αναστείλει την συνδρομή για το 2000, με επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 2001. Με την ίδια επιστολή, το ενημέρωσε ότι η υπόθεσή της διαβιβάστηκε στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμίσεως της Απάτης (OLAF).

- 9 Το προσφεύγον, με επιστολές της 24ης και της 31ης Ιανουαρίου 2001, εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι δεν έλαβε την έκθεση του ελέγχου που διενήργησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής. Ζήτησε επίσης να ενημερωθεί εγγράφως για τις αιτιάσεις της Επιτροπής.

- 10 Η Επιτροπή, με επιστολή της 5ης Φεβρουαρίου 2001, απάντησε στο προσφεύγον ότι η έρευνα της OLAF ήταν υπό εξέλιξη και ότι θα ενημερώνονταν για τα αποτελέσματα της έρευνας το γρηγορότερο δυνατό.

- 11 Η Επιτροπή επισκέφθηκε τις εγκαταστάσεις του προσφεύγοντος την 1η Μαρτίου 2001, παρουσία της OLAF, των υπηρεσιών της Επιτροπής και του Charchira, προέδρου του προσφεύγοντος.

- 12 Το προσφεύγον, με επιστολή της 30ής Απριλίου 2001, ζήτησε συνάντηση με το αρμόδιο μέλος της Επιτροπής για να συζητήσουν για την περίπτωση του. Στις 18 Μαΐου 2001 το αρμόδιο μέλος της Επιτροπής ενημέρωσε το προσφεύγον ότι έδωσε εντολή στις υπηρεσίες του να εξετάσουν προσεκτικά την από 30 Απριλίου 2001 επιστολή του.

- 13 Στις 3 Μαΐου 2001 οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής επισκέφθηκαν την έδρα του προσφεύγοντος, για να αξιολογήσουν την επιλεξιμότητα όλων των οικονομικών συναλλαγών για το οικονομικό έτος 2000. Η αξιολόγηση δεν κατέστη δυνατή, λόγω της καταστάσεως των λογιστικών βιβλίων του προσφεύγοντος. Την ίδια μέρα η Επιτροπή έστειλε επιστολή στον Charchira, ζητώντας του να προσκομίσει διάφορα τραπεζικά αντίγραφα που έλειπαν και να ανακατατάξει τα λογιστικά στοιχεία κατά τη χρονολογική σειρά εκτελέσεως των πληρωμών.
- 14 Η Επιτροπή, με επιστολή της 22ας Μαΐου 2001, ενημέρωσε το προσφεύγον ότι ο έλεγχος που διενεργούν οι υπηρεσίες της και η OLAF ήταν υπό εξέλιξη.
- 15 Με συστημένη επιστολή της 11ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε το προσφεύγον για την απόφασή της να τερματίσει τη χρηματοοικονομική συνδρομή για το οικονομικό έτος 2000 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Στην απόφαση αυτή επισυνάφθηκε η έκθεση ελέγχου, βάσει της οποίας ελήφθη η απόφαση.
- 16 Η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει, μεταξύ άλλων:

«Αναφέρομαι στην αλληλογραφία μεταξύ σας, του Επιτρόπου Antonio Vittorino και των υπηρεσιών του στη Γενική Διεύθυνση Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Οφείλω να σας ανακοινώσω την απόφαση που ελήφθη σχετικά με τη μελλοντική χρηματοδότηση του Forum. Συγκεκριμένα, από τους ελέγχους που διενήργησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, τα πορίσματα των οποίων επιβεβαιώνονται από την προσφάτως περατωθείσα έρευνα της OLAF, προκύπτουν όχι μόνο σημαντικές ελλείψεις από πλευράς διαχειρίσεως, αλλά και σοβαρές πλημμέλειες. Συνεπώς, οφείλω να τερματίσω τη χρηματοοικονομική συνδρομή της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο Α0-3040 του κοινοτικού προϋπολογισμού, βάσει του άρθρου 1 των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής για το οικονομικό έτος 2000. Σας επισυνάπτω την έκθεση ελέγχου των υπηρεσιών μου, βάσει της οποίας ελήφθη η απόφαση. Οι ενδεχόμενες οικονομικές συνέπειες θα σας ανακοινωθούν προσεχώς.»

- 17 Ο φάκελος της έρευνας της OLAF διαβιβάστηκε στον εισαγγελέα Βρυξελλών στις 2 Ιουλίου 2001.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, το προσφεύγον άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 19 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Απριλίου 2002, η KBC Bank SA ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία. Η αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2002.
- 20 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 21 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002.
- 22 Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από το άρθρο 1, παράγραφος 2, της συμβάσεως συνδρομής

Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Το προσφεύγον φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι αντίκειται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής. Η Επιτροπή, θέτοντας τέρμα στη συνδρομή λόγω των ελλείψεων διαχείρισεως και των σοβαρών πλημμελειών που προέκυψαν από τις έρευνες, επικαλείται λόγο λύσεως της συμβάσεως που δεν προβλέπει η σύμβαση συνδρομής. Συγκεκριμένα, η εν λόγω

σύμβαση προβλέπει δύο μόνον περιπτώσεις λύσεως της συμβάσεως, την πτώχευση ή την εκκαθάριση του δικαιούχου και τις ψευδείς ή ελλιπείς δηλώσεις από τον δικαιούχο, με σκοπό τη χορήγηση της συνδρομής.

- 25 Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι οι αιτήσεις του για την καταβολή των τελευταίων δόσεων της συνδρομής δεν στηρίζονται σε ψευδείς ή ελλιπείς δηλώσεις. Εξάλλου, δεν πτώχευσε, ούτε βρίσκεται σε εκκαθάριση ούτε σε παρόμοια κατάσταση. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποδεικνύει την ύπαρξη ψευδών δηλώσεων που αποσκοπούν στη χορήγηση της προβλεπόμενης από τη σύμβαση συνδρομής.
- 26 Το προσφεύγον φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θέτει τέρμα στη χρηματοδότηση για το 2000 και εκδόθηκε το 2001, δεν έχει νόημα, δεδομένου ότι το σύνολο των δαπανών — επιλέξιμων ή μη — έχει ήδη πραγματοποιηθεί για το 2000. Κατά τη γνώμη της, η πρόωγη λύση της συμβάσεως συνδρομής μπορούσε να επέλθει μόνον το 2000, έτος που αφορά η εν λόγω σύμβαση.
- 27 Το προσφεύγον υπογραμμίζει ότι ούτε τα προβλήματα εσωτερικής οργάνωσης ούτε τα προβλήματα επιλεξιμότητας των δαπανών δικαιολογούν την απόφαση περί τερματισμού της συμβάσεως συνδρομής.
- 28 Το προσφεύγον προσθέτει ότι η Επιτροπή, επιλέγοντας να θέσει τέρμα στη σύμβαση που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπέρ του προσφεύγοντος, παρέβη την υποχρέωση εκτελέσεως του προϋπολογισμού που υπέχει από τα άρθρα 272 ΕΚ επ. Κατά τη γνώμη του, είναι προφανές ότι «η παύση των επιχορηγήσεων» μιας οργάνωσης που επιδιώκει σκοπό δημοσίου συμφέροντος δεν ανταποκρίνεται στην αρχή της χρηστής διαχείρισεως και συνεπάγεται την εξαφάνιση της εν λόγω οργάνωσης, ενώ τόσο το Κοινοβούλιο όσο και η Επιτροπή αναγνωρίζουν τη χρησιμότητά της.

- 29 Η Επιτροπή παρατηρεί, πρώτον, ότι η σύμβαση συνδρομής δεν είναι, κατά κυριο-
λοξία, σύμβαση, αλλά μάλλον μονομερής απόφαση της Επιτροπής να χορηγήσει
χρηματοοικονομική συνδρομή σε οργάνωση που επιδιώκει σκοπούς κοινοτικού
συμφέροντος. Το άρθρο 3 της συμβάσεως διευκρινίζει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως
της συνδρομής, καθώς και τη φύση των επιλέξιμων δαπανών στο πλαίσιο της κοι-
νοτικής χρηματοδοτήσεως.
- 30 Η Επιτροπή φρονεί ότι είχε δικαίωμα να τερματίσει τη σύμβαση συνδρομής χωρίς
προειδοποίηση, σύμφωνα με άρθρο 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμ-
βάσεως, διότι το προσφεύγον προέβη σε ψευδείς ή ελλιπείς δηλώσεις. Η Επιτροπή
ισχυρίζεται ότι οι συστάσεις της *Westen & Co*, της εταιρίας που διηγήρησε τον
έλεγχο κατόπιν αιτήσεως του προσφεύγοντος, αποδεικνύουν κατάφωρα τις ελλεί-
ψεις στη διαχείριση του προσφεύγοντος και τις συνέπειές τους στο περιεχόμενο των
παρεμβάσεών της. Η εν λόγω εταιρία τόνισε ότι το προσφεύγον δεν είχε ούτε εσω-
τερικό έλεγχο, ούτε τιμολόγια, ούτε βιβλίο ταμείου. Υπήρχαν επίσης αμφιβολίες
σχετικά με τα στοιχεία που δικαιολογούσαν δαπάνες μέσω του ταμείου.
- 31 Η ενδιάμεση οικονομική έκθεση δεν πληροί, σύμφωνα με την Επιτροπή, τις απαι-
τήσεις που προβλέπει η σύμβαση συνδρομής. Πρόκειται για απλή δήλωση που
ουδόλως ανταποκρίνεται στην λογιστική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα, όπως
προκύπτει και από τον έλεγχο της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 2000, οι λογαριασμοί
που προσκομίστηκαν περιέχουν πολλές μη πραγματικές δαπάνες και, επομένως, μη
επιλέξιμες.
- 32 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η κατάργηση της συνδρομής δεν πρέπει να συγγέται με
την εκκαθάριση της, δηλαδή την καταβολή των ποσών που προβλέπει η σύμβαση για
την περίοδο που αφορά έναντι της αποδοχής, εκ μέρους της Επιτροπής, των λογι-
στικών εγγράφων που αποδεικνύουν τις επιλέξιμες δαπάνες. Έτσι, το προσφεύγον
θα μπορούσε να ζητήσει, μέσω αποδεικτικών των επιλέξιμων δαπανών εγγράφων,
την καταβολή των προβλεπόμενων από τη σύμβαση ποσών, στο ύψος της αξίας που
προκύπτει από τα προσήκοντα δικαιολογητικά.

- 33 Η Επιτροπή προσθέτει ότι καθόρισε το ποσό των επιλέξιμων δαπανών του προσφύγοντος με βάση τα διαθέσιμα μόνον αποδεικτικά έγγραφα. Από τον συμψηφισμό αυτών των ποσών και του ποσού της πρώτης καταβληθείσας τον Αύγουστο του 2000 δόσης προκύπτει υπόλοιπο 53 608,94 ευρώ υπέρ της Επιτροπής. Η Επιτροπή εξέδωσε ένταλμα εισπράξεως γι' αυτό το ποσό.
- 34 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι το προσφύγον δεν επιχειρεί καν να αποδείξει ότι τα έγγραφα που προσκόμισε προς στήριξη της αιτήσεώς του για την πληρωμή της δεύτερης δόσης της συνδρομής συνάδουν με τις απαιτήσεις της συμβάσεως συνδρομής.
- 35 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της συμβάσεως συνδρομής, η σύμβαση τερματίζεται την ημερομηνία πληρωμής της τελευταίας δόσης. Η Επιτροπή μπορεί, επομένως, να τερματίσει τη σύμβαση βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής μέχρι την ημερομηνία της τελευταίας πληρωμής.
- 36 Η Επιτροπή αντικρούει τον ισχυρισμό ότι η εφαρμογή του άρθρου 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής προϋποθέτει δόλο. Αρκεί, σύμφωνα με τη σύμβαση, ο δικαιούχος να προβεί σε ψευδή ή ελλιπή δήλωση.
- 37 Η Επιτροπή φρονεί, τέλος, ότι το προσφύγον προέβαλε, με το υπόμνημα αντικρούσεως, νέο ισχυρισμό για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ο οποίος αντλείται από το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση εκτελέσεως του προϋπολογισμού που υπέχει από τα άρθρα 272 ΕΚ επ. Επομένως, κατά την Επιτροπή, αυτός ο ισχυρισμός δεν πρέπει, δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να ληφθεί υπόψη.

- 38 Επικουρικώς, η Επιτροπή αναφέρει ότι εκτέλεσε τον σχετικό με την εν λόγω συνδρομή προϋπολογισμό, σύμφωνα με την ισχύουσα οικονομική κοινοτική ρύθμιση. Η εγγραφή του εν λόγω κονδυλίου του προϋπολογισμού από την αρχή επί του προϋπολογισμού δεν δημιουργεί αυτόματα υποχρέωση για την Επιτροπή να τον εκτελέσει.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 39 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, παρά την κάποια ασάφεια στη διατύπωσή της, αφορά, όπως επιβεβαίωσε και η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, μόνον τη συνδρομή για το 2000.
- 40 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τη σύμβαση συνδρομής προκύπτει ότι η κοινοτική χρηματοδότηση υπέρ του προσφεύγοντος εξαρτώνταν από την τήρηση από το προσφεύγον ορισμένων προϋποθέσεων που προβλέπουν η εν λόγω σύμβαση και οι συνημμένοι γενικοί όροι.
- 41 Συγκεκριμένα, το άρθρο 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής προβλέπει σαφώς ότι η Επιτροπή μπορεί να τερματίσει τη σύμβαση και να αποφασίσει την ανάκληση της συνδρομής, χωρίς προειδοποίηση και χωρίς καταβολή αποζημίωσης, εφόσον η δικαούχος προέβη σε ψευδείς ή ελλιπείς δηλώσεις με σκοπό τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τη σύμβαση συνδρομής.
- 42 Επιπλέον, από τη φρασεολογία της συμβάσεως συνδρομής και των συνημμένων γενικών όρων προκύπτει σαφώς ότι μια ενδιάμεση και μια τελική έκθεση πρέπει να κατατεθούν και να εγκριθούν πριν από την καταβολή των δύο τελευταίων δόσεων της συνδρομής.

- 43 Εξάλλου, το άρθρο 4 της συμβάσεως συνδρομής προβλέπει ότι το 25 % του συνολικού ποσού της συνδρομής, που μνημονεύει το άρθρο 3.1, καταβάλλεται στον δικαιούχο εντός 60 ημερών από την παραλαβή και την αποδοχή μιας ενδιάμεσης οικονομικής κατάστασης και της αιτήσεως πληρωμής και ότι το υπόλοιπο καταβάλλεται εντός 60 ημερών από την παραλαβή και την έγκριση της τελικής οικονομικής κατάστασης και της τελικής αιτήσεως πληρωμής.
- 44 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η Επιτροπή, προτού καταβάλει το υπόλοιπο της χορηγηθείσας συνδρομής, είχε το δικαίωμα και την υποχρέωση να ελέγξει αν οι προβλεπόμενες από τη σύμβαση συνδρομής προϋποθέσεις είχαν τηρηθεί. Προκύπτει επίσης ότι η Επιτροπή μπορούσε να τερματίσει τη σύμβαση συνδρομής, εφόσον ο δικαιούχος προσκόμιζε ελλιπή πληροφοριακά στοιχεία ως προς τα έξοδα λειτουργίας, με σκοπό τη χορήγηση της συνδρομής.
- 45 Στην παρούσα υπόθεση δεν αμφισβητείται ότι το προσφεύγον, με την από 28 Νοεμβρίου 2000 αίτηση πληρωμής της δεύτερης δόσης της συνδρομής, προσκόμισε στην Επιτροπή μια οικονομική έκθεση, η οποία όχι μόνο δεν έγινε δεκτή από την Επιτροπή, αλλά αντιθέτως η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία για τον ελλιπή χαρακτήρα της, καθώς και την πραγματοποίηση αποστολών ελέγχου των λογαριασμών του προσφεύγοντος.
- 46 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι αποστολές ελέγχου των λογαριασμών του προσφεύγοντος ανέδειξαν την ύπαρξη σοβαρών πλημμελειών, τις οποίες δεν αμφισβητεί το προσφεύγον. Έτσι, από την έκθεση ελέγχου που είναι συνημμένη στην προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά όλα τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία για το οικονομικό έτος 2000, προκύπτει συνολικό ποσό δαπανών ύψους 197 811 BEF, από το οποίο το ποσό των 142 555 BEF κρίθηκε μη επιλέξιμο. Μεταξύ των εγγράφων αυτών υπάρχουν επίσης ακατάλληλα δικαιολογητικά στοιχεία (έγγραφα 1, 7, 8, 10, 12, 25, 26), απόδοση δαπανών χωρίς δικαιολογητικά στοιχεία (έγγραφα 2, 3, 4, 9) ή αδικαιολόγητη απόδοση δαπανών (έγγραφα 17, 18, 20, 24), καθώς και απαράδεκτα από πλευράς επιλεξιμότητας έγγραφα ενόψει της συμβάσεως συνδρομής (έγγραφα

5, 6, 11, 14, 15, 16, 21, 22). Όσον αφορά τα τραπεζικά έγγραφα, από όλα τα διαθέσιμα έγγραφα για το πρώτο τρίμηνο του 2000 προκύπτει συνολικό ποσό δαπανών 3 229 323 BEF, από το οποίο το ποσό των 851 211,97 BEF κρίθηκε μη επιλέξιμο. Μεταξύ αυτών των εγγράφων ορισμένα αφορούν απόδοση εξόδων αποστολής, τα οποία υποβλήθηκαν με ελλιπή, μη υπογεγραμμένα έντυπα ή χωρίς δικαιολογητικά (έγγραφα 1, 2, 6, 10, 12, 16, 18), μη επιλέξιμα ή αδικαιολόγητα έξοδα παραστάσεως (έγγραφο 7), πληρωμές για παροχές υπηρεσιών χωρίς κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία (έγγραφα 8, 9, 11, 20, 21 έως 25) και δαπάνες που καταβλήθηκαν τοις μετρητοίς χωρίς δικαιολογητικά (έγγραφο 17).

- 47 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή ορθώς τερμάτισε τη χρηματοοικονομική συνδρομή που χορηγήθηκε στο προσφεύγον για το έτος 2000, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής, ενόψει των δηλώσεων, τουλάχιστον ελλιπών, του προσφεύγοντος με σκοπό τη χορήγηση της εν λόγω συνδρομής.
- 48 Όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει το 2001 απόφαση περί καταργήσεως της χρηματοοικονομικής συνδρομής που χορηγήθηκε για το 2000, επιβάλλεται να τονιστεί ότι αυτή η απόφαση μπορούσε να ληφθεί μόνο μετά τη λήξη του εν λόγω οικονομικού έτους και την ολοκλήρωση των διατυπώσεων που ήταν αναγκαίες για τον έλεγχο του επιλέξιμου χαρακτήρα των δαπανών του προσφεύγοντος εντός εύλογης προθεσμίας. Η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση στις 11 Ιουλίου 2001, δεν διέπραξε καμία παρατυπία.
- 49 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι η Επιτροπή όφειλε να εγγράψει, στο πλαίσιο της υποχρεώσεως εκτελέσεως του κοινοτικού προϋπολογισμού, τη συνδρομή υπέρ του προσφεύγοντος στο κατάλληλο κονδύλιο του προϋπολογισμού, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος της προβολής νέου ισχυρισμού, το επιχείρημα είναι αστήρικτο, εφόσον η εγγραφή μιας δαπάνης στον προϋπολογισμό συνεπάγεται την καταβολή του προβλεπόμενου ποσού μόνον αν οι προϋποθέσεις παραγματοποίησης αυτής της δαπάνης πληρούνται, γεγονός που δεν συνέτρεχε στην παρούσα υπόθεση.

- 50 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο λόγος ακυρώσεως του προσφεύγοντος που αντλείται από το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από τα δικαιώματα άμυνας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 51 Το προσφεύγον φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε έρευνες που διεξήχθησαν κατά παραβίαση της αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως. Συγκεκριμένα, η έκθεση ελέγχου τού ανακοινώθηκε μόνον ως παράρτημα της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Επιπλέον, η διατύπωση της εν λόγω εκθέσεως είναι τόσο αόριστη, ώστε το προσφεύγον δεν ήταν σε θέση να υπερασπιστεί την άποψή του. Προσθέτει ότι κανένα μέλος του προσωπικού του δεν ήταν παρόν κατά την έρευνα, κατά παραβίαση της αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως.
- 52 Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή χρηματοδότησε διάφορους ελέγχους (τον Δεκέμβριο του 2000, τον Μάρτιο του 2001 και τον Μάιο του 2001), οι προκαταρκτικές διαπιστώσεις και τα αποτελέσματα των οποίων δεν του ανακοινώθηκαν, παρά τα συνεχή αιτήματα εκ μέρους του προέδρου του. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι δεν μπόρεσε, επαρκώς, να επικαλεσθεί τα δικαιώματα άμυνας.
- 53 Η Επιτροπή φρονεί ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε εσφαλμένη βάση, ότι δηλαδή η έκθεση ελέγχου οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η «διακοπή της συνδρομής» όμως στηρίζεται στην παράβαση από το προσφεύγον των απαιτήσεων της συμβάσεως συνδρομής, δηλαδή της υποχρεώσεως προσκομίσεως ακριβών και πλήρων πληροφοριακών στοιχείων. Έτσι, η Επιτροπή

δεν όφειλε να κοινοποιήσει την έκθεση ελέγχου στο προσφεύγον, αλλά, αντιθέτως, το προσφεύγον όφειλε να προσκομίσει αποδεικτικά έγγραφα με σκοπό τη χορήγηση της συνδρομής. Αυτά τα έγγραφα όμως δεν προσκομίστηκαν.

- 54 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι υπηρεσίες της ενημέρωναν τακτικώς το προσφεύγον, προφορικώς ή γραπτώς, για τις ελλείψεις και τις πλημμέλειες που παρουσίαζαν τα έγγραφα που προσκόμισε προς στήριξη της αιτήσεως πληρωμής της δεύτερης δόσης της συνδρομής. Η Επιτροπή παραπέμπει, ιδίως, στην από 24 Ιανουαρίου 2001 επιστολή του προσφεύγοντος. Όσον αφορά την έρευνα που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή αναφέρει ότι ήταν παρόντες ο Charchira, πρόεδρος του προσφεύγοντος, και ο Van den Eede, λογιστής του.
- 55 Εξάλλου, ο Charchira ήταν παρών τόσο κατά την αποστολή που οργάνωσε η OLAF την 1η Μαρτίου 2001, όσο και κατά την επίσκεψη των υπηρεσιών της Επιτροπής στις 3 Μαΐου 2001, οι οποίες αποσκοπούσαν στην αξιολόγηση της επιλεξιμότητας των δαπανών για το οικονομικό έτος 2000. Ο Charchira ήταν επίσης παρών σε συνάντηση που έγινε κατόπιν αιτήσεώς του, στις 20 Ιουλίου 2001, μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 56 Κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας που κινείται κατά ενός προσώπου και είναι ικανή να καταλήξει σε βλαπτική γι' αυτό πράξη, συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου και πρέπει να διασφαλίζεται, ακόμη και εν απουσία ειδικής κανονιστικής ρυθμίσεως. Η αρχή αυτή επιτάσσει να παρέχεται η δυνατότητα στους αποδέκτες αποφάσεων, οι οποίες θίγουν σημαντικά τα συμφέροντά τους, να γνωστοποιούν λυσιτελώς την άποψή τους (απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-32/95 P, Επιτροπή κατά Lisrestal κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-5373, σκέψη 21).

- 57 Στην παρούσα υπόθεση, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι το προσφεύγον έλαβε γνώση της εκθέσεως ελέγχου μόλις με την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί αν, υπ' αυτές τις συνθήκες, το προσφεύγον ήταν σε θέση να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή του για την κατάργηση της συνδρομής.
- 58 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι, κατά πάγια νομολογία, οι αιτούντες συνδρομή και οι δικαιούχοι της αναλαμβάνουν την υποχρέωση ενημερώσεως και εντιμότητας που τους επιβάλλει να φροντίζουν να παρέχουν στην Επιτροπή αξιόπιστα πληροφοριακά στοιχεία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Οκτωβρίου 2002, T-180/00, *Astipescas κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. II-3985, σκέψη 93). Επομένως, το προσφεύγον όφειλε να προσκομίσει αποδεικτικά έγγραφα με σκοπό τη χορήγηση της συνδρομής. Δεν αμφισβητείται όμως ότι το προσφεύγον δεν προσκόμισε αυτά τα έγγραφα.
- 59 Επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή ζήτησε επανειλημμένως από το προσφεύγον πληροφοριακά στοιχεία για τις μη επιλέξιμες δαπάνες. Έτσι, η Επιτροπή, αφού έλαβε την αίτηση πληρωμής της δεύτερης δόσης της συνδρομής στις 28 Νοεμβρίου 2000, ζήτησε επανειλημμένως από το προσφεύγον συγκεκριμένα πληροφοριακά στοιχεία και έγγραφα, ιδίως στις 5 και 18 Δεκεμβρίου 2000, καθώς και στις 3 Μαΐου 2001. Επιπλέον, η Επιτροπή διενήργησε πολλούς ελέγχους στην έδρα του προσφεύγοντος, ιδίως στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 2000, την 1η Μαρτίου 2001 και στις 3 Μαΐου 2001. Οι έλεγχοι διενεργήθηκαν πάντοτε παρουσία ενός ή περισσοτέρων εκπροσώπων του προσφεύγοντος, όπως επιβεβαίωσε το προσφεύγον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η Επιτροπή επέστησε επανειλημμένως την προσοχή του προσφεύγοντος στο γεγονός ότι από τα λογιστικά του βιβλία δεν ήταν δυνατόν να εξετασθεί αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως του υπολοίπου της συνδρομής. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, με την από 19 Ιανουαρίου 2001 επιστολή της, εξέφρασε, μετά τον έλεγχο του Δεκεμβρίου 2000, ανησυχίες όσον αφορά τον τρόπο διαχειρίσεως της συνδρομής. Με επιστολή της 3ης Μαΐου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε το προσφεύγον ότι για τον έλεγχο της επιλεξιμότητας όλων των οικονομικών συναλλαγών κατά το οικονομικό έτος 2000 έπρεπε να «συμπληρωθεί το τραπεζικό βιβλιάριο (διπλότυπα των αντιγράφων που ελλείπουν) και να ταξινομηθούν τα λογιστικά έγγραφα κατά χρονολογική σειρά εκτελέσεως της σχετικών πληρωμών».

Προσέθεσε ότι κατά τον έλεγχο της 3ης Μαΐου 2001 «διαπιστώθηκε ότι το τραπεζικό βιβλιάριο [ήταν] ελλιπές (έλλειψη πολλών αντιγράφων) και ότι από την τακτοποίηση των λογιστικών στοιχείων δεν ήταν δυνατός ο [καθορισμός] άμεσου συνδέσμου (παραπομπές και χρονολογική κατάταξη) με τα τραπεζικά αντίγραφα σχετικά με την εκκαθάρισή τους».

60 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή έδωσε επανειλημμένως στο προσφεύγον τη δυνατότητα να οργανώσει τα λογιστικά του βιβλία, ώστε να είναι δυνατή η εύρεση των δικαιολογητικών εγγράφων για την καταβολή του υπόλοιπου της συνδρομής. Επιπλέον, όπως προκύπτει και από τη σκέψη 46 ανωτέρω, εξετάστηκαν όλες οι ταμειακές και τραπεζικές αποδείξεις που ήταν διαθέσιμες για το οικονομικό έτος 2000. Βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων, η Επιτροπή καθόρισε το ποσό των επιλέξιμων δαπανών του προσφεύγοντος. Από τον συμψηφισμό αυτών των ποσών και του ποσού της πρώτης καταβληθείσας τον Αύγουστο του 2000 δόσης προκύπτει υπόλοιπο 53 608,94 ευρώ υπέρ της Επιτροπής. Τίποτε δεν εμπόδιζε το προσφεύγον να προσκομίσει αποδεικτικά έγγραφα σύμφωνα με τις απαιτήσεις της συμβάσεως συνδρομής, προκειμένου να λάβει το υπόλοιπο της συνδρομής ή να αμφισβητήσει την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά τους λογαριασμούς του.

61 Έτσι, παρά το γεγονός ότι η τελική έκθεση ελέγχου κοινοποιήθηκε στο προσφεύγον μόλις με την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης, το προσφεύγον ήταν σε θέση να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί των στοιχείων επί των οποίων στηρίχτηκε η Επιτροπή για να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

62 Επιπλέον, η Επιτροπή σαφώς ανέφερε ότι τα στοιχεία που προέκυψαν από διάφορους ελέγχους μπορούσαν να αποτελέσουν πλημμέλειες, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής, και να δικαιολογήσουν ενδεχομένως την κατάργηση της εν λόγω χρηματοοικονομικής συνδρομής και την επιστροφή των ήδη καταβληθέντων ποσών. Η Επιτροπή ανέφερε ρητώς το είδος των πλημμελειών που διαπιστώθηκαν, δηλαδή, αφενός, την έλλειψη δικαιολογητικών στοιχείων, και, αφετέρου, την ύπαρξη μη επιλέξιμων δαπανών.

- 63 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, συνάγεται ότι το προσφεύγον είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί του συνόλου των πλημμελειών που του προσάπτονται. Υπ' αυτές τις συνθήκες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη σύμφωνα με την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, παρότι η έκθεση ελέγχου διαβιβάστηκε στο προσφεύγον μόλις με την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 64 Επιπλέον, επιβάλλεται να τονιστεί ότι το προσφεύγον δεν αμφισβητεί τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρει η έκθεση ελέγχου. Υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι αλυσιτελής η αιτίαση του προσφεύγοντος που αντλείται από το γεγονός ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας, μη διαβιβάζοντάς του την έκθεση ελέγχου πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, εφόσον το προσφεύγον δεν φρονεί ότι τα πορίσματα της εκθέσεως ελέγχου είναι εσφαλμένα, δεν έχει έννομο συμφέρον να επικαλεσθεί προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας.
- 65 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την έλλειψη αιτιολογίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 66 Το προσφεύγον φρονεί ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ανεπαρκής, καθόσον δεν αναφέρει σαφώς ούτε τη διάταξη της συμβάσεως συνδρομής στην οποία στηρίζεται, ούτε τις ψευδείς δηλώσεις στις οποίες υποτίθεται ότι προέβη το προσφεύγον. Συγκεκριμένα, το προσφεύγον δεν γνωρίζει ακόμη αν η προσβαλλόμενη απόφαση τερματίζει τη σύμβαση συνδρομής ή αν η απόφαση δεν έλαβε υπόψη ορισμένες δαπάνες που κρίθηκαν μη επιλέξιμες. Επομένως, δεν είναι σε θέση να υπερασπιστεί την άποψή του και να προετοιμάσει την άμυνά του.

- 67 Η Επιτροπή φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται επαρκώς, διότι το προσφεύγον δεν μπορούσε να αγνοεί ποιο εδάφιο του άρθρου 1 των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 68 Κατά πάγια νομολογία, δυνάμει του άρθρου 253 ΕΚ, από την αιτιολογία μιας πράξεως πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου για να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του. Η έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της επίδικης πράξεως και του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε, καθώς και του συνόλου των γενικών κανόνων που διέπουν τον εν λόγω τομέα (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990, 350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψεις 15 και 16, απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, T-126/97, Sonasa κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2793, σκέψη 64).
- 69 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, όταν γίνεται παραπομπή σε έγγραφο συνημμένο σε μια απόφαση και, ως εκ τούτου, στο περιεχομένό του, την υποχρέωση αιτιολογήσεως αυτής της αποφάσεως πληροί αυτό το έγγραφο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93, T-231/94 έως T-234/94, Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψεις 142 έως 144).
- 70 Στην παρούσα υπόθεση, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραπέμπει ρητώς στο άρθρο 1 των γενικών όρων της συμβάσεως συνδρομής. Ενόψει της καταστάσεως του προσφεύγοντος και του περιεχομένου των τριών παραγράφων του εν λόγω άρθρου, η εν λόγω παραπομπή μπορεί να αφορά μόνον την περίπτωση της παραγράφου 2, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω άρθρου. Επιπλέον, από την έκθεση ελέγχου που είναι συνημμένη στην προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτουν σαφώς οι λόγοι που οδήγησαν την Επιτροπή στην κατάργηση της συν-

δρομής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αιτιολογία που να καθιστά δυνατό στο προσφεύγον να προσπίσει τα δικαιώματά του και στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.

- 71 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την προσβολή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 72 Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι από τη σύμβαση συνδρομής δημιουργήθηκε απαίτηση ισοδύναμη με το 86,65 % των επιλέξιμων δαπανών του. Κατά το προσφεύγον, η Επιτροπή, αναμένοντας περισσότερο από οκτώ μήνες μετά την υποβολή της ενδιάμεσης εκθέσεως και περισσότερο από επτά μήνες μετά τη λήξη της περιόδου που αφορά η σύμβαση συνδρομής, δημιούργησε στο προσφεύγον βάσιμες προσδοκίες για τη συνέχιση της συμβάσεως, εφόσον η δεύτερη δόση έπρεπε να καταβληθεί εντός 60 ημερών από την αποδοχή της ενδιάμεσης εκθέσεως.
- 73 Το προσφεύγον φρονεί ότι ούτε η επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 2001 ούτε οι διάφοροι έλεγχοι της Επιτροπής αποτελούν ενδείξεις ικανές να εμποδίσουν τη δημιουργία δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 74 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν παρέσχε στο προσφεύγον καμία συγκεκριμένη, ανεπιφύλακτη και συγκλίνουσα διαβεβαίωση, ικανή να του δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες.

- 75 Η Επιτροπή προσθέτει ότι το προσφεύγον έλαβε γνώση της διαδικασίας που οδήγησε στην κατάργηση της εν λόγω συνδρομής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 76 Δικαίωμα επικλήσεως της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχει κάθε πρόσωπο στο οποίο ένα κοινοτικό όργανο έχει δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες. Όμως, επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν είναι δυνατή στην περίπτωση επιχειρήσεως η οποία έχει καταστεί ένοχος πρόδηλης παραβάσεως της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας (προπαρατεθείσα απόφαση Sonasa κατά Επιτροπής, σκέψεις 33 και 34).
- 77 Κατά το προσφεύγον, η Επιτροπή, αναμένοντας περισσότερο από οκτώ μήνες μετά την υποβολή της ενδιάμεσης εκθέσεως και περισσότερο από επτά μήνες μετά τη λήξη της περιόδου που αφορά η σύμβαση συνδρομής, δημιούργησε στο προσφεύγον βάσιμες ελπίδες για τη συνέχιση της συμβάσεως, εφόσον η δεύτερη δόση έπρεπε να καταβληθεί εντός 60 ημερών από την αποδοχή της ενδιάμεσης εκθέσεως.
- 78 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση, πρώτον, ότι αυτός ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος. Συγκεκριμένα, η χορήγηση της συνδρομής εξαρτώνταν από την προσκόμιση αποδεικτικών οικονομικών δηλώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 3 της συμβάσεως συνδρομής. Η εν λόγω διάταξη εξαρτά την καταβολή της συνδρομής από την προϋπόθεση αποδοχής από την Επιτροπή της οικονομικής εκθέσεως. Εν προκειμένω, η Επιτροπή ενημέρωσε το προσφεύγον, με επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 2001, δηλαδή εντός 60 ημερών από τη διαβίβαση της ενδιάμεσης εκθέσεως της 28ης Νοεμβρίου 2000, για την αναστολή καταβολής της συνδρομής. Επιπλέον, όπως προ-

κύπτει από τη δικογραφία, η Επιτροπή είχε ήδη ενημερώσει το προσφεύγον τον Δεκέμβριο του 2000 ότι όφειλε να προσκομίσει πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία προς στήριξη της αιτήσεώς του για την καταβολή της δεύτερης δόσης της συνδρομής.

- 79 Στη συνέχεια, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, όπως κρίθηκε και κατά την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το προσφεύγον δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση που υπέχει από τη σύμβαση συνδρομής να προσκομίσει τα δικαιολογητικά έγγραφα για τη χορήγηση της εν λόγω κοινοτικής συνδρομής.
- 80 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το προσφεύγον δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η Επιτροπή τού διημούργησε βίαιμες προσδοκίες για τη χορήγηση αυτής της συνδρομής.
- 81 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως και, επομένως, η παρούσα προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 82 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το προσφεύγον ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί, σύμφωνα με τα αιτήματα της καθής, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Το προσφεύγον φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα της καθής.**

Tiili

Mengozzi

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Απριλίου 2003.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili